

Hvordan skal vi som gjester i verden oppføre oss?

Som kristne tilhører vi Guds kongerike. Selv om vi ennå lever på jorda, har vi vårt egentlige statsborgerskap i himmelen (Fil 3,20). Derfor kaller Bibelen oss noen ganger for "fremmede" i verden. Vi er gjester mens vi lever her — i en verden som ikke alltid er så "gjestfri" mot oss. Jesus sier faktisk at verden vil hate oss siden den hatet ham (Joh 15,18-20). Så hvordan oppfører gode gjester seg da?

På 500-tallet f.Kr. havnet Israel (dvs. sørriket Juda) i eksil i Babylon. Da ble de også gjester i et fremmed land og var usikre på hvordan de skulle takle dette. "*Hvordan kan vi synge Herrens sanger på fremmed jord?*" spør de i Sal 137. For å hjelpe dem med dette, skrev profeten Jeremia et brev til dem — som vi finner i Jeremia 29.

Gjennom Jeremia sier Gud at de skal bygge seg hus, plante hager og gifte seg (v. 5-6) Formuleringene ligner dem Moseloven bruker når den snakker om velsignelsene som skal følge av å holde seg til Gud og hans lov, så de forstod nok dette som at de ville kunne bli velsignet og bevart av Gud selv om de befant seg i fiendens land. Gud ville at de skulle bli en del av sin nye by, men samtidig huske på at han fortsatt er med dem.

I neste vers ber Gud dem om å "*fremme fred for den byen som jeg har ført dere til i eksil, og be til Herren for den! For når den har fred, har også dere fred.*" Selv om de nå befant seg i fiendens hovedstad, oppfordres de til ikke å tenke for nasjonalistisk. De skulle ikke være fiendtlige, men i stedet ha en fredelig innstilling mot sin nye by og be til Gud for både byen og innbyggerne.

Mange av de samme prinsippene hentes opp igjen i NT, hvor det samme bildet av Guds folk som fremmede på jorden brukes. 1. Peter handler mye om dette, og Peter sier faktisk at han skriver fra "Babylon" (5,13). Trolig mener han Roma, men koblingene til eksilet i GT blir på denne måten enda tydeligere.

Fra 2:11 ber han leserne sine, "som er fremmede og utlendinger", om å leve rett, selv om folk rundt dem er mistenksomme og fiendtlige, slik at måten de lever på i stedet kan være med å lede folk til tro. Dette innebærer å underordne seg myndighetene og andre vi står under (2,13-18), og i 1. Tim 2,1-2 sier Paulus at vi også skal be for dem. Og hvis vi opplever vanskeligheter i denne verden, fortsetter Peter, så er det faktisk dette vi er kalt til fordi vi følger i Jesu fotspor (2,19-25).

Det som er vrient er nok å vite hvor mye vi skal tilpasse oss verden rundt oss. Kanskje gir Peter oss en hovedregel i 3,15: "*Hold Kristus hellig som Herre i hjertet!*" Når posisjonen til Jesus utfordres, må vi følge ham mer enn mennesker (Apg 5,29). Vi kalles til å bli en del av og bidra i de jordiske rikene vi lever i — uten å glemme hvem som er vår egentlige Konge og at vi egentlig er gjester.